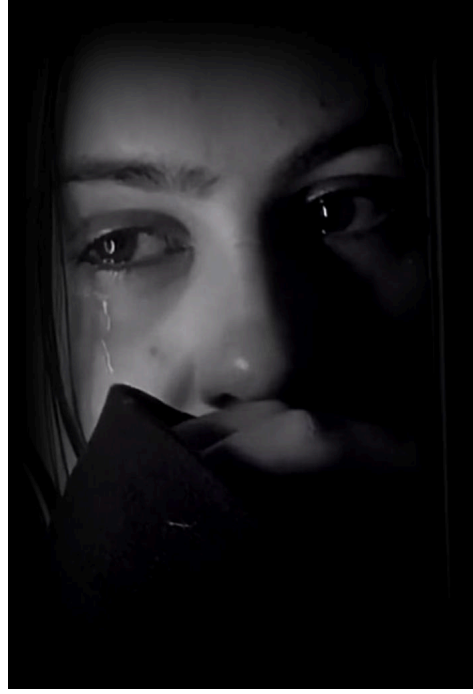

Dedim mi

– redfer · 16 Temmuz 2024

hemen her akşam
bana bakan kahverengi gözlerine
her şeyi olduğu gibi söylemeyi denedim
kaç kez
dedim mi
demedim mi
öyle acınacak,
öylesine zavallı bir durumdayım ki
ne dediğimden
haberim bile yok

avucumun ortasında duruyor resmi
gözlerim ona doğru
çabucak bir iki adım atmış
ona yaklaşmak mı
onun yaklaşmasını beklemek mi gerekti
yoksa

tıpkı şarkı söylemek için salonun ortasına çıktığı zamanki gibiydi

iki yanına sarkıtmıştı kollarını
derin derin soluk alarak
hiç kımıldamadan durduğu gibi
yüzüme bambaşka bir ifadeyle baktığı gibi

suskundum
ilk sözü söylemiş
sonra da hemen düzeltmek gereğini duymuş gibiydim
hiç konuşmadan burnundan soluyan gibi
kendime o kadar acıyordum ki
artık ruhumda ondan artan kalan duygularla
cebelleşiyordum

ađlıyordum
ne söyleyeceğini, nasıl devam edeceğini bilemeden
akla gelebilecek düşüncelerden korkarcasına
hiçbir şey olmamışçasına
bana acı veren tek şey
arada ki onca mesafeydi

söyleyeceğim her şeyi
ona bir daha söylemek isterdim
onu ne çok sevdiği mi
ona anlatmak isterdim
utangaçlığımı
mahcubiyetimi

redfer